

СНѢЖИНКИ — РАБОТНИЦИ.

— Хайде, сестрички! Врѣме е да се залавяме на работа. Хайде да покриемъ земята съ бѣла прѣмена, за да я запазимъ отъ студъ и мразъ. Врѣме е да спасимъ трѣвицитѣ и цвѣтенцата, за да биха могли тѣ прѣзъ пролѣтѣта пакъ да украсятъ полята и горитѣ...

Тѣй говорили по-голѣмитѣ снѣжинки на своитѣ мѣнички сестрици.

И наистина, щомъ започне зимата, всѣка година, снѣжинкитѣ се залавятъ на работа, като покриватъ земята съ бѣла покривка и не даватъ да замръзнатъ посѣтитѣ и скрити въ земята сѣмена. Добрѣ имъ е и топличко е на тѣзи сѣмена въ земята.

А щомъ настѣпи пролѣтъ, снѣжинкитѣ почватъ да се топятъ, прѣвръщатъ се на вода и първи напояватъ всички сѣмена, отъ които скоро ще израстнатъ трѣвицитѣ, цвѣтята и дървесата...

И това нѣщо се повтаря всѣка година до вѣчни врѣмена...

Азъ ви обичамъ, мили, красиви и полезни снѣжинки! Приемете моитѣ сърдечни поздрави!...

Зелень — Здравчецъ.

